

norske Lov vil efter den Beregning, der er foretaget, medføre en Udgift af 11,900,000 Kr.

Det Dyrtidstillæg, som skal udbetales efter det foreliggende Lovforslag til de her omhandlede Personer, vil, som nævnt, for 1917 andrage 17,700,000 Kr., og det Tillæg for indeværende Aar, som Lovforslaget ogsaa yder, vil andrage 1,700,000 Kr., tilsammen altsaa 19,400,000 Kr. Det er jo et meget stort Beløb, saa stort, at de fleste vel næsten ikke havde troet, at man kunde komme til det. Men jeg vil dog tilføje, at der kan tænkes en saadan Forværrelse af Tilstanden, at man vil komme til et yderligere Tillæg — paa den anden Side kan man, som jeg har nævnt, haabe, at der vil ske en saadan Forandring til det bedre, at enhver Rimelighed for et saadant Tillæg vilde bortfalde. Det Dyrtidstillæg, der blev givet ved Loven af 17. April 1916, medførte en Udgift af 9,500,000 Kr., saa at det foreliggende Lovforslags Gennemførelse i Forhold dertil vil bringe en Merudgift af 9,900,000 Kr.

Den næste Gruppe, som Lovforslaget omhandler, er Pensionister, til hvilke der ved Loven af 25. Februar i Aar blev ydet et Tillæg, der, som ærede Medlemmer vil erindre, var beregnet efter Pensionistens samlede Indtægt. Denne maatte ikke overstige 1,000 Kr., og Tillæget var beregnet efter Grader fra 400 til 1,000 Kr.s Indtægt og kunde i det højeste blive 125 Kr. til gifte og 100 Kr. til ugifte. I Anledning af denne Lov indkom der til Finansministeriet 8,000 Andragender, hvoraf de 6,500 bevilgedes, og Udgiften var godt $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Nu foreslaas der, at der skal ydes Tillæg til alle, som ikke har over 3,000 Kr. i Pension, det vil sige, at Pensionen og Dyrtidstillæget tilsammen ikke maa overstige 3,160 Kr. Ved Pension forstaas naturligvis her den aarlige Pension, saa at hvis en Person fratræder sit Embede i Aarets Løb med Pension, kan det ikke regnes, at han ikke faar saa meget i 1917, som hans aarlige Pension plus Tillæget udgør; det maa være den aarlige Pension og Tillæget, der lægges til Grund. Til alle saadanne, hvis Pension og Tillæg ikke overstiger det nævnte Beløb, skal der ifølge Lovforslaget ydes 160 Kr., ligeledes at udbetale fjerdingaarsvis. Det vil blive omtrent 15,000 Pensionister, der nyder godt af denne Bestemmelse, og den samlede Udgift beregnes at udgøre 2,400,000 Kr., hvilket betegner en Merudgift paa denne Del af Forslaget af 1,900,000 Kr.

Den næste Gruppe er Invalidere. Ved

Loven af 15. Marts i Aar gaves der disse et Tillæg til deres Forsørgelse af en Femtedel af denne. Dette medførte en Udgift til 2,300 Invalidere af omtrent 115,000 Kr. Der foreslaas nu her at gaa til det dobbelte Tillæg, nemlig to Femtedele af Forsørgelsen, denne beregnet pr. 1. Oktober 1916. Dette vil medføre en yderligere Udgift af noget over 100,000 Kr.

Den sidste Gruppe endelig er Arbejdere, Haandværkere o. lign., som er ansatte af en eller anden Statsmyndighed, og som har været beskæftigede for Staten i det mindste 180 Arbejdsdage, medens den hidtil gældende Lov gik ud paa, at de skulde have haft 200 Arbejdsdage. Efter Forslaget skal de have været beskæftigede for Staten i Tidsrummet mellem 1. November i Fjor og 31. Oktober i Aar. Til disse gaves der ved Tillægsbevillingsloven 50 Kr. til hver gift samt 10 Kr. for hvert Barn under 15 Aar, dog ikke ud over 100 Kr. Her foreslaas nu, at der den 2. Januar 1917 udbetales dem 150 Kr. for gifte og 75 Kr. for ugifte. Der sættes dog den Grænse, at Tillæget ikke maa være ud over 25 pCt. af den Indtægt, vedkommende har oppebaaret fra Staten, at der er præsteret 180 Arbejdsdage, og at Arbejdet for Staten har været vedkommendes Hovederhverv i den Tid, Talen her er om. Dette Tillæg vil være at yde til omtrent 3,200 Personer og vil beløbe sig til omtrent 375,000 Kr., det vil sige omtrent 200,000 Kr. mere end i Aar.

I Lovforslaget er der endelig nogle almindelige Bestemmelser, som jeg ikke skal gaa nærmere ind paa, de svarer til lignende Bestemmelser i tidligere Love. Kun skal jeg gøre opmærksom paa, at for Ægtefæller, som begge har Krav paa Dyrtidstillæg, foreslaas den Bestemmelse, at hver af dem faar Halvdelen af det største Tillæg, som nogen af dem kan opnaa. Endvidere gives der Finansministeren Bemyndigelse til at afvige fra de Udbetalingstidspunkter, der er angivne i Lovforslaget. Dette er kun sket af praktiske Grunde og kan kun være til Gunst for dem, der skal nyde godt af Loven.

Hele Loven vil medføre en Udgift af 22,400,000 Kr. og vil komme godt og vel 70,000 Personer til gode. I Forhold til de tidligere Dyrtidstillægslove og den Tillægsbevilling, som jeg før omtalte, vil dette betyde en Merudgift for Staten af 12,100,000 Kr.

Angaaende denne Udgift skal jeg bemærke, at Forslag om forøget Indtægt for Staten vil blive fremsat i de første Maaneder af næste Aar, saa snart man